

Enderrock | Anna Tisora | Actualitzat el 26/03/2021 a les 14:10

Marcel i Júlia: «La Terra ho sosté tot: necessitarem un lloc per brindar quan erradiquem altres problemàtiques»

Parlem amb Marcel i Júlia sobre els detalls del segon disc 'En òrbita' | El duet presentarà el nou disc en directe en un doble concert el proper 29 d'abril a la sala Apolo

Marcel i Júlia | Arxiu

Fa tot just una setmana ens endinsàvem, una per una, en les cançons que formen el segon disc del duet **Marcel i Júlia**, *En òrbita* (Halley Records, 2021). Ara que ja s'ha pogut escoltar amb detall, parlem amb els autors perquè ens n'expliquin el procés de creació, de producció, i les inquietuds i conclusions que els han anat sorgint durant el recorregut.

El vostre duet va més enllà de la música. Com viviu que el grup i la família siguin pràcticament un mateix projecte?

Bé! Els ritmes del projecte musical tenen a veure amb viure junts. El grup queda a casa, estem 24h amb això i, en part, està bé perquè ens hi posem segons els nostres ritmes naturals, no hem de buscar hores d'assaig extraordinàries, almenys entre nosaltres dos, és clar.

Perquè, per aquesta segona gira, la família ha crescut força, oi?

Exacte. He de dir que la incorporació de la banda va venir abans de la pandèmia, evidentment no esperàvem que a hores d'ara estaríem així, com ningú, però tampoc no ens en penedim. En duet ens ho vam passar superbé, però m'enyorava de l'etapa de **Txarango**, d'un altre tipus de concerts i també d'ampliar punts de vista. D'altra banda, també hi ha el tema pragmàtic, vam gravar un disc pensat per tocar en banda i, en duet, el directe hauria estat impossible.

Qui forma part d'aquesta banda?

Hi ha companys de **Txarango**, com el percussionista Pau Puig, o el guitarra que em va substituir allà, Pau Castellví. També comptem amb Pau Parera, el percussionista de **Gertrudis**, Laia González, que toca el piano i mil coses més, i finalment la Clara, al baix.

Com us repartiu la feina entre tu i la Júlia?

És molt equilibrat i natural. Normalment les cançons les escric jo, la **Júlia** hi aporta, sobretot, el tocar de peus a terra. És la part racional d'aquest projecte a quatre mans.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=bqqVN_hwkdE

A més, aquest cop heu comptat amb un productor extern.

Sí, és la primera vegada que ens posem en mans d'un productor extern, i estem contents de la decisió. Roger Bosch és un noi molt jove amb moltíssim talent, i sens dubte el resultat ha crescut amb la seva aportació. Ell és molt electrònic, i nosaltres molt orgànics, i ha estat molt interessant poder-ho casar. Al final hem d'acceptar que nosaltres ja tenim idees poc actuals o innovadores, i no ens volem estancar en allò que sempre ens ha sortit natural, perquè les idees noves són aire.

Com ha estat el procés de producció?

Vam fer la primera part a casa amb els nostres recursos, i era molt orgànic. Llavors, amb la banda li vam donar tots els colors que hi va aportar cadascú, i per últim ho vam enregistrar amb el productor i li vam afegir aquesta tercera capa més diversa i semieletrònica. No electrònica del tot, per això, perquè malgrat que ho pugui semblar, hem treballat tota l'estona amb instruments acústics, imitant les sonoritats més electròniques. Aquest darrer enregistrament va ser a l'estudi de l'Ivan, el saxofonista de **Txarango** a Torelló, que ens ha cedit l'espai amb en Roger Bosch.

Hauríeu pogut dedicar-hi tant temps, si no hagués estat per la pandèmia?

Potser hauríem pogut, però les coses han anat com han anat, i és cert que en aquest disc hi ha moltes capes, es nota que està molt treballat i que s'ha fet amb molta calma, però això forma part del nostre tarannà natural.

La família que també ha crescut és la biològica. Com us ha influenciat en el projecte el fet de tenir criatures?

Ha anat tot de la mà. La gran té dos anys; amb el petit es porten un any i tres mesos. La primera va néixer poc després del primer disc, i el segon, en plena pandèmia. Tot aquest caire de parar, de cuidar, d'estar amb família... ja venia molt amb nosaltres, a *Pedalant endins* (Halley Records, 2019) hi havia molt aquesta naturalesa, però aquest cop s'ha fet evident. També ha influït molt a l'hora de fer lletres: al final, ser pare et fa prendre un punt de vista nou sobre pràcticament tot el que ens envolta i comences a mirar més enllà.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=IW5E5GoQt9Y>

Parlant de mirar més enllà, el missatge del disc no deixa de ser vetllar per un futur millor.

Sí, en aquest disc hi ha molts missatges... però en realitat, tot ve de ser la generació de l'abundància. Reflexiona sobre el fet d'haver de desprendre, i penso que aquest procés té dues parts. Una és reclamar als polítics el canvi de sistema, com ja es fa sovint, però no tot és això. En aquest disc no intentem fer pedagogia perquè som conscients que nosaltres mateixes estem posades al mateix sac, però sí que volem reflexionar i posar la mirada en allò que es pot canviar, que ha de canviar.

Alguns canvis són més necessaris que d'altres?

El problema és imminent i global, tenim mil lluites en marxa i el món està fet una merda... massa lluites simultànies a fer, però ens agradi o no, n'hi ha una que va més enllà de tot, que per primera vegada a la història ens afecta globalment, i és salvar la Terra. És la que ho sosté tot. Necessitarem un lloc per brindar quan erradiquem altres problemàtiques; si no tenim un lloc on celebrar que hem eliminat la gana al món, tampoc no haurà servit per a res. Molarà poder celebrar aquestes victòries en una terra sana, oi?

El format físic del disc segueix aquesta coherència?

Tant com hem pogut. El disc sortirà en físic en format CD. La primera idea era no fer-ne perquè creiem que és un objecte obsolet, i perquè seguim en la línia de no generar més del necessari. Però la indústria encara el reclama, el circuit és el que és i hem hagut d'acabar fent-ne. Això sí, hem aconseguit produir-lo amb zero plàstic: no vindrà ni precintat. El que no hem aconseguit és fer-lo amb cartó reciclat, perquè si ho fèiem així el cost del CD hauria estat massa elevat. Però almenys hem millorat la producció i l'hem fet al màxim de sostenible possible.

En general, hi ha esperança?

N'hi ha. A nivell global, a mi em va encantar quan va aparèixer el moviment de *Fridays for Future*. El jovent d'avui dia està vist com 'aturat' respecte a les lluites, però jo no crec que sigui així; a mi em genera un punt d'esperança i estic molt orgullós dels joves d'arreu del planeta. El que passa és que no se'ls escolta, no se'ls fa cas.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=nXjCAfITgmg>

Parla'ns dels directes. Com els enfoqueu ara que sereu set a l'escenari?

Fa tot just un mes i poc que estem assajant. Una cosa que ens fa molta il·lusió és que també estem agafant cançons de l'altre disc i les estem vestint amb banda, i estan prenent una dimensió molt xula i diferent. El canvi important és que ja no estarem més asseguts als directes. Tampoc no farem un concert superexplosiu, com els que fèiem amb **Txarango**, serà una mica híbrid entre una cosa i l'altra.

El públic associa aquest projecte amb el de Txarango?

Hi ha molta gent que no sap que soc l'exguitarrista i lletrista de **Txarango**. Sobretot perquè al principi d'aquest nou projecte ho volíem desvincular, vam intentar no basar aquesta nova aventura amb l'anterior. Tot i això, jo soc **Txarango** i, vulguis o no, l'essència és la mateixa en una part molt important; però això és una altra cara de tot plegat.

Què és el que més trobes a faltar d'aquella època?

Tinc molta nostàlgia, trobo a faltar diverses coses de **Txarango**. Ha estat el gran somni de la meva vida. Però la vida és una i en aquell moment, jo necessitava altres sensacions, canvis... i per això vam anar a viure al Brasil amb la Júlia. Tot i així, no canviaria res de l'època **Txarango**, simplement les coses s'acaben i en neixen de noves.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=hozuPkRbjjU>